

SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 20

Číslo 4

DUBEN 2020

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí

Připravujeme

Přečetli jsme za vás

Zdraví

Bylinky

Příspěvky

Fotografie z akcí

Kdo vymyslel

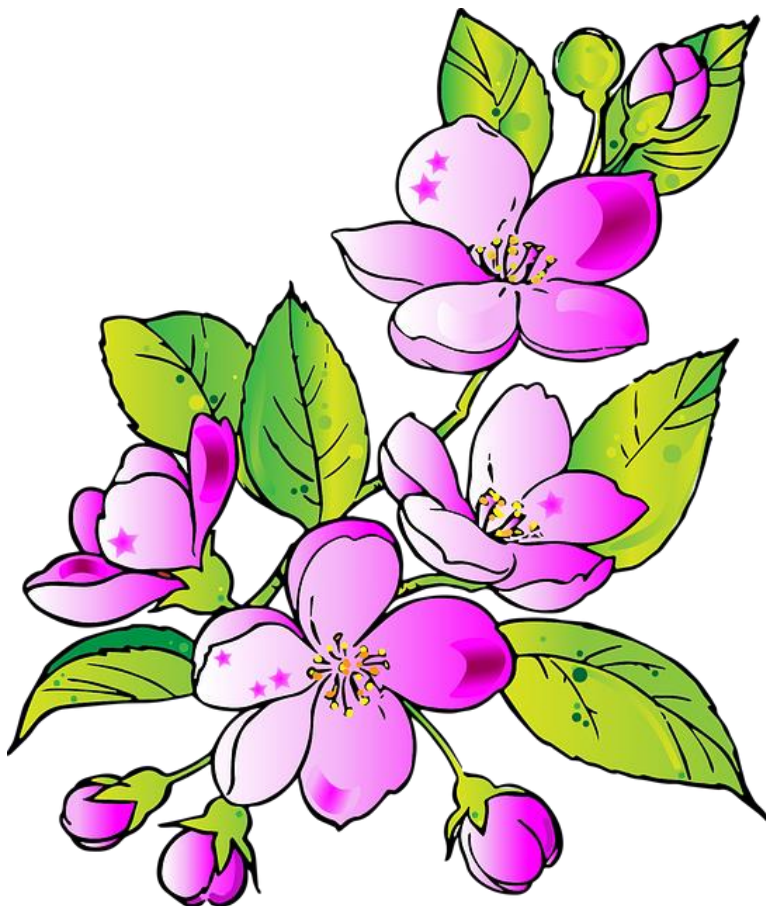
Trénování paměti

Křížovky

Zasmějte se s námi

Kronika

Citáty

Z důvodu karantény byla většina plánovaných aktivit zrušena!

[illegible]

***Po dobu trvání mimořádných opatření budou
volnočasové aktivity podstatně omezeny a všechny
kulturní akce zrušeny!***

***VŠEM PŘEJEME PŘÍJEMNÉ JARNÍ DNY
PLNÉ SLUNÍČKA.***

Ohlédnutí...

Měsíc březen byl již ve znamení karantény, proto byly všechny aktivity odvolány.

Nevíme, jaký nás čeká měsíc duben, ale neklesejte na mysli – využijte tyto dny k většímu odpočinku a náš časopis vám pomůže zpříjemnit dlouhou chvíli...

Mše svatá se zatím z důvodu karantény nebude konat.

Poznejme třebíčské památky

Zadní synagoga a Dům Seligmanna Bauera

Zadní synagoga byla postavena kolem roku 1669. Interiér zdobí výmalba z počátku 18. století, která se řadí k nejkrásnějším barokním výmalbám na Moravě. V jejím sousedství byl před rokem 1798 vystavěn dům, který byl po rozsáhlé rekonstrukci upraven na židovské muzeum, dnes známé jako Dům Seligmanna Bauera.

Zadní synagoga sloužila k bohoslužebným účelům do 20. let 20. století, poté byla používána jako skladiště kůží a po 2. světové válce sloužila jako sklad ovoce a zeleniny. Teprve v letech 1989-1997 prošla rozsáhlou rekonstrukcí a byla zpřístupněna veřejnosti jako muzeum. V roce 2003 byla jako součást židovské čtvrti zapsána na prestižní Seznam památek UNESCO. Na ženské galerii synagogy je umístěna expozice s židovskou tematikou a unikátní model židovské čtvrti v měřítku 1:100, zachycující stav čtvrti k roku 1850.

Dům Seligmanna Bauera, stojící vedle Zadní synagogy, představuje jedinečnou expozici bydlení židovské rodiny v meziválečném období. V přízemí domu se nachází hokynářství, v patře kuchyň, ložnice a v přístavku na dvoře pak expozice řeznictví. Podkroví objektu je upraveno na přednáškový sál.

Židovský hřbitov

Jeden z největších a nejlépe zachovaných židovských hřbitovů v České republice byl jako součást židovské čtvrti v roce 2003 zapsán na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Nachází se na severním svahu kopce Hrádku a z židovské čtvrti k němu vede klikatá vozová cesta.

Židovský hřbitov vznikl na současném místě v 1. polovině 17. století. Nejstarší náhrobek je datován k roku 1631, hřbitov tedy vznikl nedlouho předtím. V roce 1888 byl hřbitov rozšířen na dnešní výměru 11 772 m². Nachází se na něm asi 11 000 hrobů a 3 000 náhrobků. Na hřbitově je pochováno mnoho významných osobností, například rabíni J. J. Pollak a S. Pollak.

Důstojný pohřeb obyvatel ghetta obstarávalo tzv. Svaté bratrstvo (chevra kadiša), jež se staralo o zesnulé, nemocné a o nejchudší příslušníky obce. Členství v bratrstvu bylo považováno za společenskou poctu bez ohledu na majetek či sociální status.

V blízkosti vchodu na hřbitov vyrostla v roce 1903 nová obřadní síň, kde se konalo poslední rozloučení se zesnulými. V areálu hřbitova stojí památník židovských vojáků z 1. světové války a památník obětí rasové genocidy za 2. světové války.

<https://www.visittrebic.eu/pamatky/>

Velikonoční tradice

Velikonoční neboli svatý týden

Ze všech svátků mají Velikonoc nejdelší přípravné období. Vrcholem je velikonoční týden, který připomíná příběh zatčení a umučení Ježíše Krista.

Týden úklidu i půstu

Svatý týden začíná Květnou nedělí a graduje takzvaným triduem neboli třídenním. Velikonoční triduum představuje nejvýznamnější dny Velikonoc a zároveň nejvýznamnější křesťanské svátky.

Jedná se o období trvající od večera Zeleného čtvrtku do večera Božího hodu velikonočního (neděle), kdy byl Ježíš Kristus zatčen a umučen, pohřben a poté vzkříšen. Velikonoční týden je období mnoha zvyků a tradic. Jsou to dny očisty skutečné i symbolické a také dny střídmosti-půstu, klidu, ticha i mlčenlivosti, soustředění.

Posvátný charakter těchto dní umocňují lidové tradice svěcení jara (zvláště obyčejně zaměřené k ochraně budoucího živobytí a zdraví rodiny), dává váhu projevení lásky, milosrdenství, spoluúčasti darem.

Svatý týden trvá od Květné neděle do Bílé soboty, Boží hod velikonoční (neděle) a Velikonoční pondělí jsou jeho dovětkem.

Barvy velikonočního týdne

Je známo, že se v názvech dnů Svatého týdne nachází hned několik barev. Tou první je modrá, poté šedivá či žlutá, zelená a bílá.

Proč jsou zrovna barvy spojené s těmito dny? Jejich určení není úplně jasné a někdy se dokonce jedná pouze o historickou záměnu slov.

Například na Modré pondělí se v kostelích vyvěšuje modrá látka, kde a proč se ale tato tradice a barva vzaly, není jasné. Úterý se určuje jako šedivé, ale někde se mu říká i žluté. Zelený čtvrtek vděčí za svůj název chybnému použití původního názvu v němčině a Bílá sobota nejspíš získala svůj název díky bílým hábitům těch, kteří se nechali tuto noc pokřtít.

Názvy dní a jejich zvyky

Každý ze dnů velikonočního týdne má svůj název a také význam. Některé dny jsou méně významné, jiné v sobě skrývají důležité historické události a symboliku.

Květná neděle

Květná neděle má hned několik různých názvů, říkalo se jí také Květnice nebo Beránkova či Palmová neděle. Název je připomínkou příchodu Ježíše Krista do Jeruzaléma, který byl uvítán palmovými ratolestmi.

Velikonoční symboly

Velikonoce, jako tradiční svátky jara mají své symboly, které mají svůj pohanský nebo silně náboženský význam.

Beránek a zajíček

V křesťanství je beránek symbolem Ježíše Krista, protože byl jako beránek obětovaný za spásu světa. Beránek symbolizuje v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin. Zajíček je převzatý symbol z německého vlivu.

Vajíčko

Vajíčko je prastarý symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje, plodnosti a vzkříšení. Už v dávných dobách se mu přisuzovala magická moc, která se zvyšovala obarvením. Červená barva hrála důležitou roli, neboť je to barva krve a rovněž s ní spojeného života. Zdobení skořápek vajec však nejspíš sahá až do pravěku. V lidové tradici se zvyk takto vejce malovat udržuje i nadále. Označení „kraslice“ je pak odvozeno od „krášlení červenou barvou“.

Pomlázka

Pomlázka, (po)omlazení je vyrobena z vrbového proutí, je spletena až z dvaceti čtyř proutků a je obvykle od půl do dvou metrů dlouhá a ozdobená pletenou rukojetí a barevnými stužkami. A měla ženám předat mládí a sílu právě těchto proutků. Pánové a chlapci by si měli plést z proutků pomlázku nebo tzv. žílu a ženy by se měly nechat tímto proutkem vyšlehat, aby omládly a zkrásněly. Na pomlázku se chodí na Velikonoční pondělí a správně se šlehá jen mašlemi, uvázanými na konci pomlázky a jen po zádech, nikoliv po hýždích, jak si naši koledníci často pletou. V různých regionech se jí říkalo různě: např. šibák, korbáč, mrskáč, mrskut, šmergust, hodovačka, tatar, čugár apod.

Mazanec

Sladký, kynutý bochník je symbolem slunce, zadělává se na Bílou neděli, dělá se ze stejného těsta jako vánočka. Původně se jednalo o pečivo nesladké, připravoval se ze sýra a většího množství vajec.

Kříž

Kříž je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Je uctíván v různých kulturách i náboženstvích, protože symbolizuje život pozemský a božský.

Kočky

Kočky symbolizují palmové ratolesti, kterými vítali obyvatelé Jeruzaléma přicházejícího Krista. Tradičním křesťanským zvykem je jejich svěcení na Květnou neděli a používání popela z jejich spálení o Popeleční středě.

Kdy se slaví Velikonoce?

Datum kalendářních Velikonoc je každý rok jiné, jedná se tedy o svátek pohyblivý. Je to z důvodu, že podle běžné definice se Velikonoční neděle slaví první neděli po prvním jarním úplňku.

Velikonoce patří mezi nejoblíbenější svátky ve velké části světa. Jsou to svátky jara, které oslavují probouzení přírody, její plodnost, naději a lásku. Velikonoční zvyky a tradice se místně lišily a dříve probíhaly během velikonočního období, které trvalo šest neděl. Jejich úkolem bylo zbavit se všeho starého, očistit domácnost i tělo od chorob, připravit se na znovuzrození přírody. Zkuste i vy prožít letošní Velikonoce jinak. Nechte se inspirovat tradičními zvyky. Obarvěte vajíčka, naučte děti nějakou koledu, pokuste se uplést šmírgust. A vyjděte si do přírody. Třeba budete mít štěstí a uvidíte právě rozkvetlé „kočky“

<https://poradimesi.cz/inspirace/velikonoce-jejich-tradice-symboly/>

Konkrétně bulvy celeru se používají do základů pro omáčky, dává se do polévek oproti jinde ve světě, kde se místo bulvového používá řapíkatý.

Umíte si představit svíčkovou bez celeru? Je základem dalších druhů kořenové zeleniny v tomto úžasném pokrmu, podobně jako v typické rybí polévce. Jeho využití je v kuchyni obrovské, kromě bulvy se často používá i jeho nať.

ZÁZRAČNÝ CELER A NAŠE ZDRAVÍ

Celer znali už v dávnověku, pěstovali ho i ve starém Egyptě, v Řecku i Římě. Celer byl tehdy zasvěcen bohům temnot a podsvětí, byl symbolem smrti a smutku. Byl také hlavním pokrmem pohřebních a smutečních hostin, dokonce z něj připravovali věnce na hroby. A mimo to věřili i v jeho léčivé účinky. Ve středověku jej začali pěstovat v klášterních zahradách, dávali jej do polévek i pod maso.

Potravina nabitá vitamíny

Celer je zeleninou s velkým obsahem minerálů a vitamínů. Celerové listy jsou bohaté na vitamín A, kořenové bulvy jsou významným zdrojem vitamínů B a C. Z minerálních látek nám celer nabízí draslík, hořčík, vápník, železo i fosfor, sodík a mnoho aminokyselin. Celer můžeme konzumovat syrový, může ho přidávat do salátů, ale běžně jej používáme i v kuchyni při přípravě vařených jídel. A pořád je prospěšný a pomáhá nás udržovat v kondici. Velkou výhodou této zeleniny totiž je, že na rozdíl od ostatních druhů zeleniny, velice dobře snáší vysoké teploty, proto se tolik neničí vitální látky a neztrácí se vitamíny.

Léčivé účinky celeru

Nabízí se jíst syrový bulvový celer, nebo pít celerový džus, ale vynikající účinky má i nať, semena či celer řapíkatý.

- Bulvy celeru se konzumují syrové, vařené a smažené. Tato zelenina má jednu skvělou vlastnost – snáší vysoké teploty a při tepelné úpravě si zachová většinu zdraví prospěšných látek.

12

Pomoc pro vaše klouby

Na bolest kloubů pomáhají nejen přípravky z lékárny, ale i bylinné kúry. Vyzkoušejte třeba tyto rostliny.

TUŽEBNÍK JILMOVÝ

(*Filipendula ulmaria*)

Domácí tužebník se poměrně hojně vyskytuje na vlhkých místech, jako jsou příkopy, louky, lužní lesy, nivy řek a pobřežní křoviny. Potřebuje bahnitou půdu s dostatkem humusu. Jde o vysokou rostlinu s hranatou lodyhou vysokou i dva metry.

SBĚR: Léčivé smetanově bílé květy se sbírají od června do srpna. Odstrížená nať se suší ve stínu na sítích nebo plachtě, poté se ukládá do uzavíratelných sklenic. Aby

nedošlo k zapaření, musí dobře uschnout nejen květy, ale i silné stonky.

VYUŽITÍ: Čaj z tužebníku se často používá proti revmatickým bolestem při zánětech kloubů či dně, pomáhá i proti výrůstkům v kloubech. Působí komplexně – utiňuje nejen bolesti, ale pomáhá i odtoku škodlivých látek z těla. Příprava léčiva není složitá, ale vyžaduje čas – jedna lžička řezané sušené natě s květem se přelije čtvrtlitrem studené vody a nechá deset hodin stát. Poté se výluh přecedí a pije, doporučené jsou jeden až dva šálky denně.

KOPŘIVA DVOUDOMÁ

(*Urtica diadoca*)

Kopřivu najdete hlavně na půdách bohatých na dusík, často roste poblíž pastvin, daří se jí i na zahradě u kompostů a plotů.

SBĚR: Pro léčbu revmatických potíží se používá buď kvetoucí nať, nebo kořeny, které se vyrývají na podzim a na jaře. Drobné zelenavé květy seskupené do jehněd se objevují v červnu.

VYUŽITÍ: Vnější léčba je založena na zkušenostech našich předků – postižené klouby se pošlehají čerstvými kvetoucími rostlinami, a to alespoň tři dny po sobě. Aby byl účinek silnější, místo neoplachujte, silně se prokrví, díky čemuž se odplaví škodliviny z pokožky i kloubů. Další možností je také kopřivová tinktura připravená z kořenů. Ty nasbírejte a nakrájejte na drobné kousky a louhujte ve vinném lihu v poměru jedna ku deseti, a to po dobu tří týdnů, občas se obsah lahvičky protřepe. Scezená tinktura se užívá v dávce dvacet kapek třikrát denně, a to po dobu asi šesti týdnů. Léčbu opakujte dvakrát ročně. Také pravidelné pití čaje z kopřivových listů přispívá k utišení revmatických potíží, zlepšuje pohyblivost kloubů a chrání chrupavky.

JALOVEC OBECNÝ

(*Juniperus communis*)

Jalovec je rozšířenou a univerzální léčivou rostlinou. Kdysi rostl poměrně hojně v sušších slunných lesích a na loukách, dnes se s ním častěji setkáte na zahradách. Nemá rád

přesazování, potřebuje světlo, ve stínu se nedaří. Odolá ale i silným mrazům a suchu.

SBĚR: Léčivé účinky mají dužnaté plody – nepravé šištice neboli jalovčinky, které najdete jen na starších samičích rostlinách. Dozrávají v září a říjnu, suší se mírným teplem a skladují v suchu.

VYUŽITÍ: Jalovec pomáhá povzbudit a prokrvit organismus, má také silný dezinfekční účinek. Při revmatických potížích se používá vnitřně i zevně. Postižené a bolavé místo potřete rozmačkanými šišticemi, čímž se kůže stimuluje a prokrvuje. Účinná je také podzimní kúra, kdy se čerstvé bobule několik týdnů žvýkají – začíná se s jednou denně, poté se každý den jedna přidává až do patnácti, kdy dávku zase snižujete. Kúra tedy trvá třicet dní.

Zdroj: <https://www.floranazahrade.cz/pomoc-pro-vase-klouby/>

Jak je vidět, na takové zákeřné viry nemocí nikdo připravený nebyl. Musíme věřit, že se to nějak překoná. Vždyť jsme překonali druhou i první světovou válku a od rodičů a prarodičů víme, o španělské chřipce, na kterou tenkrát zemřelo spoustu lidí, co mi vyprávěla maminka. A kterou si i ona sama zažila. Proto musíme doufat, že mudrci přijdou na nějaký lék.

Já bych touto cestou chtěla poděkovat celému vedení a personálu našeho domova, za jeho obětavou práci, kterou musí zvládat ošetřovatelky, sestřičky, které chodí v noci za pacienty, když jsou nemocní. Sama jsem byla nemocná a několikrát za noc mi měřily teplotu. Vím, je to jejich povolání a zaměstnání, ale také mají rodiny. To samé uklízeční personál, i těm přibyla práce. Proto všem, kteří se o nás starají moc díky.

Snažme se svou kázní celému personálu práci usnadnit. Ještě nás čeká jedna krize a ta, ta bude také bolestná.

III. patro

Vážení spoluobčané,

František Hrubín ve své básni napsal: „Všichni se z něčeho radujeme, všechny nás občas něco zarmoutí, ale radost a smutek mají tisíce barev a vůní. To je život.“

Vůbec si nevážíme toho, že se máme až moc dobře, že jsme na 19 místě v životní úrovni z těch více než 250 hodnocených zemí světa. Vzpomeňte si na nedávnou minulost, kdy byla prasečí a ptačí chřipka, nedostatek vody, velké sucho, hraboši, kůrovec, který nám poničil krásu naší země. Až do současné celosvětové pandemie, která nás tvrdě zasáhla.

Úsměv nic nestojí a má velkou cenu. Obohatí toho, kdo ho dostane a neochudí toho, kdo ho dává. Trvá jen okamžik, ale vzpomínka na něj může být věčná.

A další slovo, které miluji, je láska. Lásky je mezi lidmi málo a té opravdové ještě méně. Je těžké mít někoho rád, někoho milovat, než ho nenávidět.

A dalším častým slovem, kterého si vážím a denně používám v našem domově je poděkování.

Moje vzpomínka patří do útlého mládí, kdy mně učitelé a maminka (otec tragicky ve službě zahynul) vedla k zásadám společenského života. A pozdrav, poděkování, ochota pomáhat potřebným lidem a jiné v té době důležité zásady byly běžné a neomyslitelné.

Zcela čitelně vidím babičky, které jsem zdaleka a s úctou hlasitě zdravil a dokonce s mírným předklonem. Jejich odpověď zněla. „ Zaplať Pán Bůh, chlapečku, čím pak seš?“ a když jsem povyrostl, tak na jejich

A tak i já přicházím s našimi klienty s upřímným poděkováním všem, kteří se v této těžké a náročné době o nás starají a pomáhají nám zmírnit napětí, které cítíme. Děkuji především paní ředitelce, která nese veškerou tíhu a odpovědnost nejen za nás klienty a zaměstnance, ale i za obě budovy DOMOVA Koutkovu a Kubešovu.

Děkujeme jednotlivcům, třeba i firmám v Třebíči, kteří vynalezli přístroj vyrábějící nové účinné plicní ventilátory nebo nový druh štítů, které jsou trvanlivější, lacinější a nemusí se prát.

Zcela neočekávaně se ozvala firma ze Štoků u Jihlavy s nabídkou dovozu ovoce a zeleniny 2x týdně a to všechno zdarma. A svůj slib již plní.

Buďme proto rádi, že žijeme v domově, ve kterém máme vše, co potřebujeme ke spokojenému stáří. Nikdy nezapomeneme na ty, kteří o nás denně pečují, vystavují svůj život v nebezpečí a usnadňují nám tak konec života. Vždyť jednou mnozí z nich budou ve stejné situaci, jako my.

Emil Škorpík
II. patro

Narozeninová kavárnička

Ruční práce v hobby

Hudební dopoledne s p. Matějů

Reminiscence

Kuželky

Velikonoční tvoření

Posezení v zahradě domova a předčítání z denního tisku

Společenské hry

Ruční práce

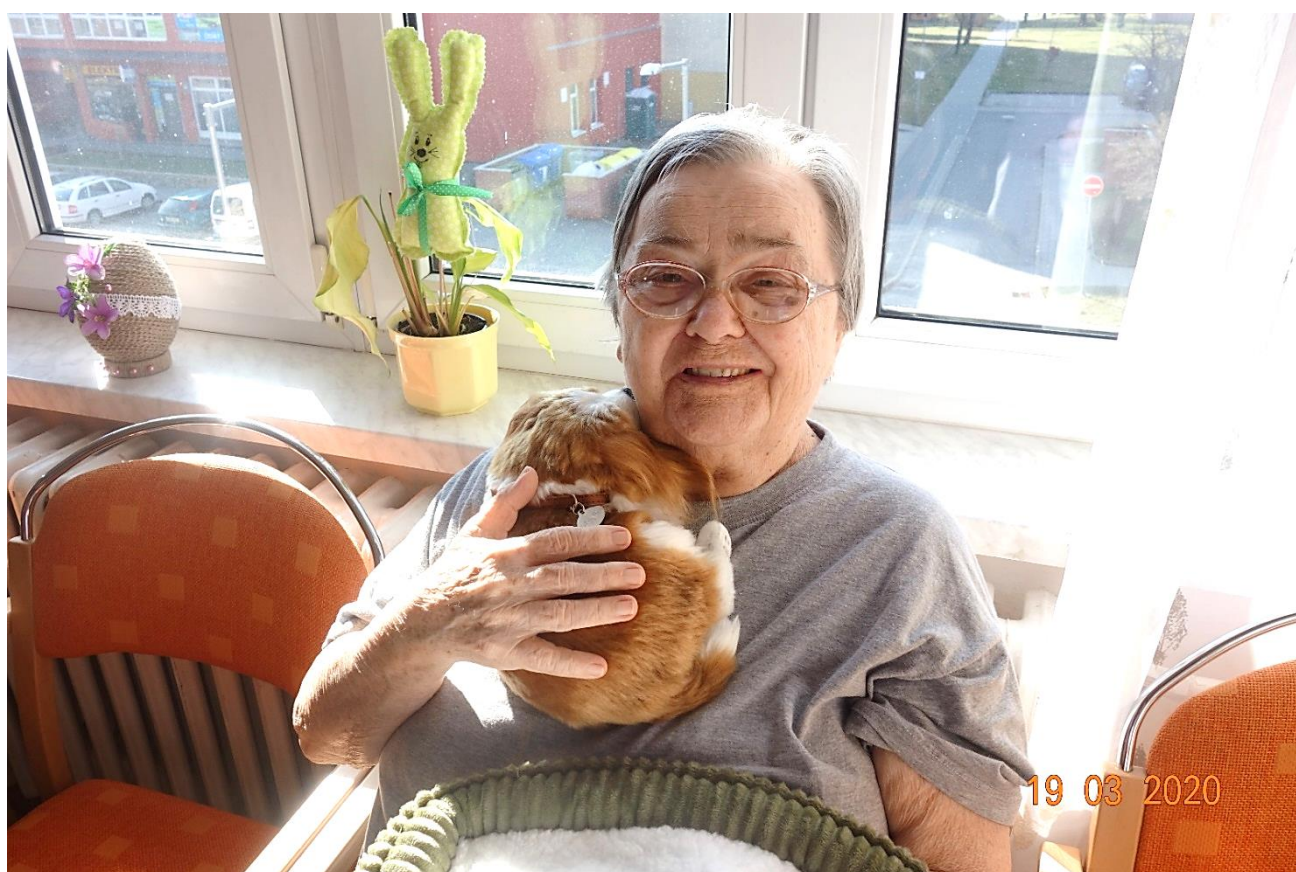
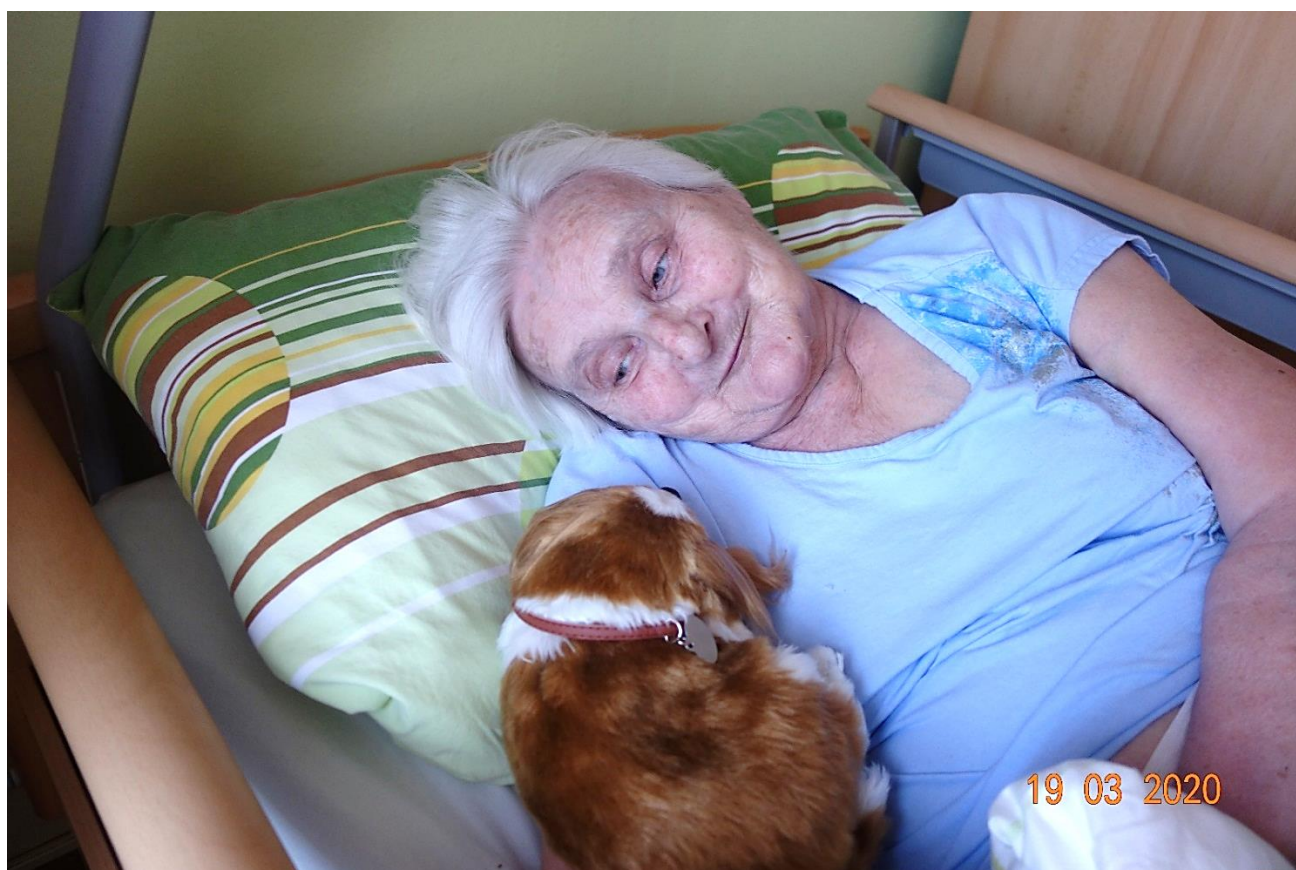

Člověče nezlob se

Živí pejsci za námi teď nemohou, ale potěší nás i mazlík

Soustředění, vyváženost, ale hlavně neskutečná zábava

Pracujeme i na pokojích

Kdo vymyslel ...

Historie spodního prádla

Spodní prádlo je běžná součást našich šatníků a je jedno, jestli máš ráda bavlněné nebo sexy krajkové. Oblékáme ho každý den, ale napadlo tě někdy, jak vlastně vzniklo? Nahlédni s námi do historie! Zveme tě na poznávací výlet!

Převážná většina lidí si život bez podprsenky nebo trenýrek umí jen stěží představit. I když je to k nevíře, tyto skromné kousky garderoby mají za sebou pořádný kus historie! Jak to celé vlastně začalo?

PÁNSKÉ OPATŘENÍ NA ZIMU NEBOLI TRENÝRKY A SLIPY

Euforii zakrývání mužských genitálií odstartovala bederní rouška ve starověkém Římě. Zní to sice vznešeně, ale šlo pouze o kousek plátna či bavlny omotaného kolem těla. Její účel byl jediný – chránit svého nositele před zimou a úrazem. (To musel být pořádný kus tkaniny, když dokázal zabránit zranění třeba po pádu z koně, že?)

Ve třináctém století přišel zlom a objevily se první opravdové spodky, které byly dlouhé od pasu po lýtko. Později k nim nějaký šikula vymyslel i poklopec. To aby se nemuseli pánové při každé potřebě svlékat úplně. Že by už tenkrát vládla pohodlnost? Možné to je.

Každopádně až ve třicátých letech 20. století začalo mít tohle prádlo dnešní podobu. Kromě toho, že bylo mnohem kratší, důmyslné šňůrky

Kdo vymyslel ...

a zavazovátko v oblasti pasu nahradila mnohem praktičtější guma. No ještě že tak! Umíš si představit situaci, kdy se toužíš se svým milým pomilovat narychlo ve výtahu a v cestě vám stojí tři pevné uzle a dva knoflíky? Bůh žehnej 21. století!

DÁMSKÉ KALHOTKY JAKO SYMBOL NEVĚSTINCE

Bederní rouška v dámské verzi? I tak by se dalo pojmenovat něco, co nosily prostitutky z vykřičených domů. Byly přesvědčené, že to jejich zákazníky velmi vzrušuje. Kdo si ale myslí, že tenhle kousek oděvu byl nesmírně sexy, je pěkně na omylu. Jednalo se o zkrácené kalhoty s nohavicemi dlouhými do půli stehen nebo až ke kolenům. Opravdový kalhotkový zvrát přinesla ve dvacátém století britská návrhářka Lucy Duff-Gordonová. Ta nejen, že přežila i se svým manželem ztroskotání Titaniku, ale také délku kalhotek rapidně zkrátila. Tím se dámské prádlo začalo rýsovat správným směrem. Statečná to dáma! Navíc to byla opravdová průkopnice. Jako první uspořádala módní přehlídku, kde byly modelky vysoké 180 centimetrů, což na tu dobu bylo něco neslýchaného.

NEJVĚTŠÍ POSTRACH ZE VŠECH? KORZET!

Ženy vždycky toužily po úzkém pasu, a to bez ohledu na dobu. Ta, která neměla tolik štěstí a možná ani rozumu, neváhala a pomohla si k vosím křivkám jinak. A šlo i o zdraví! Už roku 1800 před naším letopočtem se ženy oblékaly do měděných plátů – nic moc pohodlného. 13. století se neslo ve znamení prvního šněrovacího korzetu.

Pravidelným pevným šněrováním však docházelo k pohmožděninám, deformaci orgánů a občas prasklo i nějaké to žebro. Jenže co by člověk neudělal pro krásu, že? A zvláště, když tehdejší ideální míra byla 40 centimetrů v pase. To je naprosto proti přírodě!

Kdo vymyslel ...

V 19. století se odehrál masový korzetový útok na ženské šatníky, což znamenalo, že bez korzetu nebyla žena považována za společensky významnou, a to navzdory tomu, že se v něm nedalo dýchat. Dnes už korzet naštěstí plní jen estetickou funkci a nikdo se v něm nemusí dusit a dokazovat, že něco znamená.

A TAK SE ZRODILA PODPRSENKA

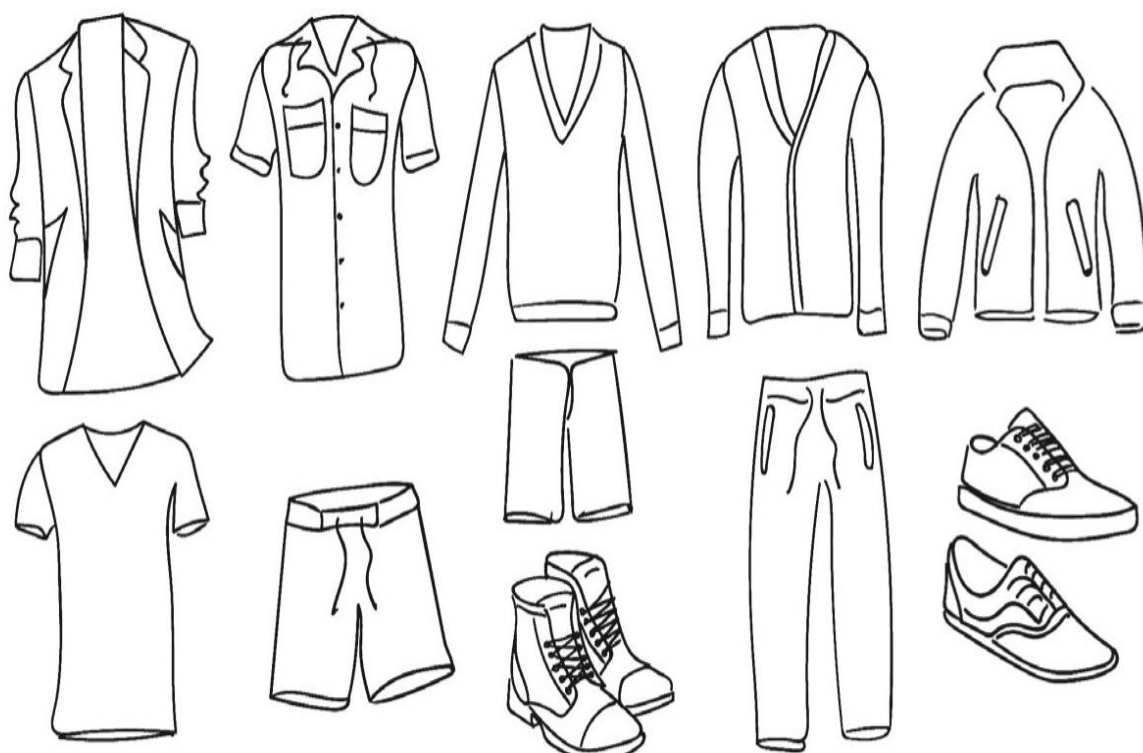
Věř nebo ne, ale první návrh nejlepšího přítele ženy má české kořeny! Bylo to poprvé, co se někdo zamyslel nad možností šít prádlo pouze pro prsa, a konečně se zavrhlý nenáviděné a těžké korzety.

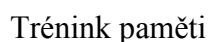
Psal se rok 1893 a Marie Tucek, dáma českého původu žijící v Americe, si nechala patentovat první moderní podprsenku s ramínky a zapínáním na háčky. Pojmenovala ji breastsupporter neboli prsní podpěrač. Jejím nápadu nikdo nevěnoval pozornost, takže upadl do úplného zapomnění. Ovšem ne nadlouho.

Rok 1913 odstartoval pravou prsní mánii a učinil podprsenkové zboží více než horkým. Má to na svědomí majitelka krejčovského salónu, jistá Američanka Mary Phelps Jacob. Podle jedné historky se chystala na večírek newyorské smetánky a pod její tenké šaty se korzet nehodil, protože nevzhledně vyčúhoval a vytvářel obrysy. Mary si dokázala poradit a rychle si ušila podprsenku ze dvou kapesníků a růžové stužky. Tento nápad sklidil takový úspěch, že si ho nechala v listopadu roku 1914 patentovat. Nevědomky tak předběhla naši českou Marii...

❁ Nejprve si pozorně po dobu 2–3 minut prohlížejte obrázek. Pak ho zakryjte a zkuste si vybavit co nejpřesněji, jaké oblečení na obrázku bylo (detailněji ho popište). Nemusíte si pamatovat umístění.

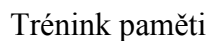

OSMISMĚRKA

A	V	U	L	M	O	M	A	S	A	T	U	R	N	Z	A
N	Á	H	R	A	D	A	A	Z	K	K	S	E	P	M	T
P	S	T	R	A	K	T	Á	T	O	U	P	S	U	A	S
E	L	M	E	Ž	E	Ž	P	O	K	O	R	A	O	J	I
A	K	L	U	L	I	P	R	R	S	Á	R	R	L	Á	D
M	U	R	Ý	T	O	C	I	T	Á	T	M	P	S	K	N
A	D	V	E	Ř	E	C	N	D	Z	Á	V	I	S	T	E
Š	I	K	A	N	A	K	Z	Z	I	O	M	A	L	Z	P
K	C	N	Z	K	E	T	U	K	S	E	R	L	R	S	I
A	E	U	T	Á	G	E	L	E	D	P	T	E	É	Á	T
R	R	O	L	E	T	A	I	V	O	R	V	A	Ň	K	S
A	T	E	K	A	M	N	N	P	L	A	T	B	A	Í	O

34

Přesmyčky mužských a ženských jmen

ĪNVALPA
 HÍMROYR
 RISLOMAVA
 PĚŠNÁT
 BLIAZEA
 CHRADIR
 UNAZAZ
 AKHVIDE
 LAPNEOA
 HRÍMDAROA
 SLAVTA
 BASNIA
 VTĚKLAVOS
 AMRATA
 BRAMĚLOTOJ
 VOURKDABA
 SITORVLAS
 VĚLNASTA
 SEILVI
 ADLA
 AZTI
 JMÁREEŠI
 DRIGNI
 ŠRIFANKAT

POMŮCKA: ACER, TIBIA	CHRÁNĚNÁ KRAJINNÁ OBLAST	STAROŘEK	ROZHL. SPOL. MALAJSIE	BRITSKÝ OSTROV	JEV	OKRES V UGANDĚ	Jakub Krčín postavil na rožmberském panství celkem 44 rybníků a k jejich napájení zbuďoval 14 km dlouhý kanál ... zvaný Nová řeka.			
HLAVNÍ MĚSTO SÚDÁNU								ČÁST BÉRCE	SLOVAN (BÁSNICKY)	BÝVALÁ ZN. GRAMO- DESEK
SMĚŠNOST										
OSOBNÍ ZÁJMENO			ZKRATKA PRO RADIÁN PROUSTOVY INICIÁLY				CITOSL. OPOVRŽENÍ			
	KULATO	1. DÍL TAJENKY NÁŠ HOUSLISTA					TYP PŘÍBLIŽOVA- CÍHO MAJÁKU TERÉNNÍ AUTOMOBIL			
NĚM. SÍDLO					SPZ DUBLINU	PEČOVAT JAVOR (LAT.)				
ZN. BARIA			PYTEL	IN VIVO POSTARU						
2. DÍL TAJENKY									POVÍDAČKA	PORANIT KOUSÁNÍM
DECHOVÝ DŘEVĚNÝ NÁSTROJ					INIC. PILAROVÉ PRACOVNÍ PLOŠINY			ZN. KOŇSKÉ SÍLY ZN. TELLURU		
	ZKR. UNI- VERSÁLNÍHO ORCHESTRU	OBYVATEL KAMBODŽE INICIÁLY PICASSA					OXID TITANU BÝVALÝ ČS. HEREC			
UNITED PRESS			OTEC (KNIŽ.) ION SE ZÁPOR. EL. NÁBOJEM			TŘPYT NAKAŽLIVÁ CHOROBA (ZAST.)				
OPAD								UKAZOVACÍ ZÁJMENO VLÁKNO Z KOKOSOV- NÍKU		
	SLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD	3. DÍL TAJENKY MEZINÁR. KÓD BARMY								
PAPÍR SMIRKOVÝ							AMERICKÁ DRUŽICE KÓD TOKELAU			
DERIVÁT AMONIAKU					RENEŠAN- ČNÍ ŠTÍT					
DÍTĚ					KRÁTKÉ SPOJENÍ					

Pro zasmání...

Přišel domů opilý.

Dýchl na psa a pes nic...

Dýchl ještě jednou a pes znova nic...

Potom dýchl na manželku a ta štěkala až do rána!

Učitel na hodině počtů se ptá:

„Kdybych měl v levé ruce sedm pomerančů a v pravé ruce osm pomerančů, co bych měl?“

Pepíček se hned hlásí:

„Velké ruce!“

Dnes ke mně vlezl zloděj. Hledal peníze.

Vstala jsem a hledala s ním...!!!!

Jak to že tě stará pustila do hospody?

Ále, dal jsem jí do vany pěnu, tak mně nezdržovala.

A to byla nějaká voňavá omlazující pěna?

Ne, montážní.....

Jde chlap okolo řeky, ruce v kapse a slyší řev topící se ženy: "Pomóóóóó, já neumím plavat!" Tupě se podívá na topící se a odvětlí: "Já taky neumím plavat a nedělám kvůli tomu takovej kravál".

Ptá se Kohn Roubíčka: „Prej se jim oženil syn. Gratuluju a udělal to z lásky, nebo kvůli penězům?“ Roubíček: „Tak i tak. Z lásky k penězům.“

Četl jsem, že chození bosky je zdravé. Ano, kdykoliv se probudím v botech, hrozně mne bolí hlava.

"Babi, jak jsi přijela?" - "Vlakem, jako vždycky." - "Vidíš, tati, a ty jsi říkal, že ji přinesli všichni čerti!"

Přišla na rande o hodinu později, on se rozčiluje: "Stojím tu přes hodinu a vypadám jako blbec!" - "A snad my nechceš říct, že za to, jak vypadáš, můžu já?"

Blíží se velikonoce. I v dnešní těžké době se musíme snažit je prožít tak nejlépe, jak se dá.

Vzpomeňme si, jak jsme je prožívali v minulosti.

Já jsem jezdila s rodiči na Slovácko. Bylo tam tepleji než zde. Často už tam kvetly fialky. O Velikonočním pondělí mě a sestřenici vždy poslala teta pro mléko do městečka a měly s maminkou škodolibou radost z toho, jak jsme po návratu smrděly. Tam totiž chlapci nešlehali děvčata, ale polévali je lacinými voňavkami. A tak jsme musely do vany a celé se převléknout.

Na jídlo bylo o Velikonocích smažené kůzle, což byla pochoutka a po něm rakvičky se šlehačkou. Stoly se prohýbaly pod podnosy s cukrovím a barevnými vajíčky, která se malovala dlouho předem.

Když jsme již byly velké, tak jsme chodily na velikonoční taneční zábavy.

Mám na Velikonoce pěkné vzpomínky..

Jana Jungwirthová DpS Kubešova

Z vyprávění naší klientky paní Ludmily Vinckové

Válka se již chýlila ke konci, ovzduší bylo nabito očekáváním.

Bydlela jsem s rodiči v Kardašové Řečici. Je to malé městečko v okrese J. Hradec asi se dvěma tisíci obyvateli. Bylo mi právě 18 let. Namísto oslav přišlo nařízení, že půjdu na práci do Reichu. V naší rodině zavládlo zděšení, každý věděl, co to znamená a jaké nelidské podmínky tam panují. Tatínek nelenil a okamžitě jednal. Tak dlouho se poptával, až pro mě našel místo ve zdejší továrničce. A podržte se! Vyráběly se zde rakeve. No to bylo pro mne zděšení. Ale nic naplat, když jsem nechtěla daleko od rodiny, musela jsem nastoupit. Na práci jsem byla zvyklá, to zase ano, vypomáhala jsem na polích, házela snopy slámy do mlátičky apod. tak že sílu i fortel jsem měla. Ale když mě postavili před nahrubo sbitou rakev, neměla jsem daleko k pláči. Ty první měsíce jsme rakeve dozdobovali, vlepovali ozdobný papír, natírali. Ale jak válka nabývala na síle, a když začaly okolo Plzně velké boje, bylo po zdobení. I já jsem vyfasovala hřebíky a kladivo a musela se naučit stloukat k sobě prkýnka a vyrobit tak rakev. A že jich bylo! Představa, že do každé z nich přijde člověk, byla děsivá.

Konečně přišlo osvobození. A já od té doby říkám, že jsem zabila válku..

paní Kuřecová Zdeňka
pan Poláček Dalibor, Ing.
paní Zejdová Jaroslava
pan Ďurica Josef
paní Pekárková Anna
paní Jičínská Jiřina
paní Polívková Marie
pan Hübner Josef
paní Klímová Marie
paní Boudná Věra
paní Moudrá Olga
paní Zedníková Květa

Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.

paní Kameníková Ludmila
paní Macková Růžena
paní Sklenářová Vlasta
pan Šidla František

V dubnu oslaví své narozeniny:

paní Marie Bohmová
pan Jiří Robotka
paní Pavla Černá
paní Ludmila Myslíková
paní Hana Petzová
paní Ludmila Vincková

*Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí,
lásky a spokojenosti.*

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili:

Paní Irena Novotná

Pan Zdeněk Trojan

Paní Zdeňka Janová

Vydává: Domov pro seniory Třebíč, Koutkova - Kubešova, příspěvková organizace
Koutkova 302, Třebíč